OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE: W dniu dzisiejszym o godz. 17.00 Różaniec za Zmarłych z wypominkami. Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy.

W tym tygodniu: w poniedziałek wspomnienie Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny, we wtorek wspomnienie Św. Cecylii - patronki muzyki kościelnej, w czwartek wspomnienie ŚŚ. Męczenników wietnamskich Andrzeja prezbitera i Towarzyszy. W przyszłą niedzielę rozpoczynamy Adwent.

Bóg zapłać za prace porządkowe wokół kościoła p. Tadeuszowi Łuszczkowi, p. Ryszardowi Gawlikowi, p. Stefanowi Piotrowskiemu i p. Kościelnemu.

Bóg zapłać za sprzątanie i udekorowanie kościoła rejonowi Centrum i ul. Darowskiego, a do sprzątania w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rejon ul. Brzezińskiego.

Bóg zapłać Pani Dyrektor naszej szkoły Iwonie Olczyk, p. Beacie Mazur - Bartuś, p. Annie Żelewskiej, p. Agnieszce Goch za zorganizowanie zajęć plastycznych w ramach Świetlicy Parafialnej w naszej szkole dla ponad osiemdziesięcioro dzieci. Dziękujemy także rodzicom za zaangażowanie oraz wszystkim dzieciom za wykonanie pięknych kartek świątecznych, które zostaną wydrukowane i będą rozprowadzane przez cały Adwent przez Szkolne Koło Caritas w naszym kościele. Szczegóły podamy w przyszłą niedzielę.

Zachęcamy młodzież naszej parafii do udziału w cotygodniowym spotkaniu, które odbywa się w piątek po Mszy Św. wieczornej w salce za chórem.

Intencje Mszalne: 21 - 27 listopada 2011 r.

Poniedziałek 21 listopada 2011 r.	**7.00**	+ Bogusław Zych
	18.00	+ Ryszard Kowalik /od sąsiadów/
Wtorek 22 listopada 2011 r.	**7.00**	+ Ryszard Kowalik /od Zakładu Pogrzebowego Władex/
	18.00	+ Helena Zatorska i córka Danuta
Środa 23 listopada 2011 r.	**7.00**	+ Antonina i Antoni Jaworscy
	18.00	Dziękczynna w 9 rocz. urodzin Natalii z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy dla niej i całej rodziny
Czwartek 24 listopada 2011 r.	**7.00**	+ Mirosław Cygan
	18.00	+ Ryszard Kowalik /od Rodziny Żarczyńskich/
Piątek 25 listopada 2011 r.	**7.00**	+ Katarzyna i Jan Nowak, syn Jan
	18.00	+ Katarzyna i Stanisław Dyrda
Sobota 26 listopada 2011 r.	**7.00**	+ Danuta Borucka - Nakoneczna greg. 1
	18.00	+ Teresa Czepiec
I Niedziela Adwentu	**7.30**	+ Aniela Szynal
	9.00	Za Zmarłych z Rodzin: Sromków i Piotrowskich
	10.30	+ Halina Pukas, Maria i Karol Pirowscy
	12.00	+ Danuta Borucka - Nakoneczna greg. 2
27 listopada 2011 r.	**18.00**	+ Krzysztof Lipiański przez wstawiennictwo Matki Bożej Nieustającej Pomocy

Parafia Rzymskokatolicka *Matki Bożej Nieustającej Pomocy* w Krakowie Mydlnikach,
30 - 198 Kraków, ul. Hemara 1, tel. /12/ 626 04 53,
e-mail: mydlniki@diecezja.pl, www.mydlniki.diecezja.pl.,
Msze Św. w niedzielę: 7.30, 9.00, 10.30 (dla dzieci), 12.00, 18.00, ***Msze Św. w dni powszednie:*** 7.00, 18.00
Kancelaria: codziennie po Mszy Św. z wyjątkiem niedziel.
Numer Konta Bankowego naszej Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 38 (216) * 20.11.2011 r.

UROCZYSTOŚĆ CHRYSTUSA KRÓLA

CZYTANIE PIERWSZE
z Księgi Proroka Ezechiela

To mówi Pan Bóg: „Oto Ja sam będę szukał moich owiec i będę miał o nie pieczę. Jak pasterz dokonuje przeglądu swojej trzody, wtedy gdy znajdzie się wśród rozproszonych owiec, tak Ja dokonam przeglądu moich owiec i uwolnię je ze wszystkich miejsc, dokąd się rozproszyły w dni ciemne i mroczne. Ja sam będę pasł moje owce i Ja sam będę je układał na legowisko, mówi Pan Bóg. Zagubioną odszukam, zabłąkaną sprowadzę z powrotem, skaleczoną opatrzę, chorą umocnię, a tłustą i mocną będę ochraniał. Będę pasł sprawiedliwie”. Do was zaś, owce moje, to mówi Pan Bóg: „Oto Ja osądzę poszczególne owce, barany i kozły”. Ez 34,11–12.15–17

CZYTANIE DRUGIE
z 1 Listu Św. Pawła do Koryntian

Bracia: Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez człowieka też dokona się zmartwychwstanie. I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni, lecz każdy według własnej kolejności. Chrystus jako pierwszy, potem ci, co należą do Chrystusa, w czasie Jego przyjścia. Wreszcie nastąpi koniec, gdy przekaże królowanie Bogu i Ojcu i gdy pokona wszelką Zwierzchność, Władzę i Moc. Trzeba bowiem, ażeby królował, aż położy wszystkich nieprzyjaciół pod swoje stopy. Jako ostatni wróg zostanie pokonana śmierć. A gdy już wszystko zostanie Mu poddane, wtedy i sam Syn zostanie poddany Temu, który Synowi poddał wszys-tko, aby Bóg był wszystkim we wszystkich. 1 Kor 15,20–26.28

EWANGELIA
wg Św. Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie, pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: »Pójdźcie, błogosławieni Ojca mojego, weźmijcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata. Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie«. Wówczas zapytają sprawiedliwi: »Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?«. Król im odpowie: »Zaprawdę powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili«. Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: »Idźcie precz ode mnie, przeklęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom. Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście mnie«. Wówczas zapytają i ci: »Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?«. Wtedy odpowie im: »Zaprawdę powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili«. I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego”. Mt 25,31–46

Św. Cecylia patronka chórów kościelnych

Choć jest ona jedną z najsłynniejszych męczennic Kościoła Rzymskiego, właściwie niewiele o niej wiemy. Zasadniczym źródłem wiadomości pozostaje pochodzący z V w. opis jej męczeńskiej śmierci. Według owego opisu Cecylia przyszła na świat w II w. po Chr., w bogatej rodzinie rzymskiej. Podobno była olśniewająco piękna a chociaż rodzice obiecali jej rękę dobrze urodzonemu poganinowi Walerianowi, ona z miłości do Chrystusa złożyła ślub czystości i taką decyzję - po rozmowie z ówczesnym papieżem - zaakceptował jej małżonek.

Wkrótce - za panowania cesarza Marka Aureliusza (161-180) - wybuchło prześladowanie chrześcijan. Kiedy sędzia dowiedział się, że Cecylia jest chrześcijanką, kazał ją aresztować. Żołnierze błagali ją, by nie narażała swego młodego życia. Ona jednak odpowiedziała im: „Nie lękajcie się spełnić nakazu, ponieważ moją młodość doczesną zamienicie na wieczną młodość u mego oblubieńca, Chrystusa". Pod wpływem jej odpowiedzi miało nawrócić się 400 żołnierzy, których przyprowadziła do św. Urbana, a ten udzielił im chrztu.

Również sędzia, urzeczony jej urodą, błagał ją, by miała wzgląd na swoją młodość. Gdy jednak ona nie ustępowała, próbował zmusić ją do wyparcia się wiary stosując tortury. Kazał ją w łaźni dusić parą. Gdy to nie dawało rezultatu, rozkazał ściąć ją mieczem. Kat wszakże na widok tak młodej osoby nie miał odwagi jej zabić; uderzył trzy razy, ale nie zdołał pozbawić jej życia. Ostatecznie dopiero po trzech dniach Cecylia oddała ducha Bogu.

A skąd się bierze jej patronat muzyczny? Nie jest łatwo odpowiedzieć na to pytanie. Być może zrodził się on dopiero w późnym średniowieczu w konsekwencji błędnej interpretacji Antyfony na Introit ze Mszy św. na święto św. Cecylii. Tekst owej antyfony w języku łacińskim brzmi: *Cantantibus organis, Cecilia virgo in corde suo soli Domino decantabat dicens: fiat Domine cor meum et corpus meum inmaculatum ut non confundar* („Podczas gdy brzmiały instrumenty muzyczne [?], dziewica Cecylia śpiewała w swoim sercu jedynemu Bogu, mówiąc: Panie, niech moje serce i moje ciało pozostaną nieskalane, bym nie została zawstydzona"). Zazwyczaj tekst tej antyfony wiązano z momentem ślubu Cecylii; podczas gdy brzmiały instrumenty muzyczne Cecylia śpiewała Bogu w swojej duszy. Z tego zrodziła się jeszcze bardziej śmiała interpretacja: Cecylia śpiewała Bogu z akompaniamentem organów. Dlatego, począwszy od XV w. zaczęto przedstawiać Świętą z małym portatywem organowym u boku.

W rzeczywistości jednak najstarsze kodeksy zamiast *cantantibus organis* przekazują wersję: *candentibus organis*, czyli „przy płonących narzędziach". A zatem chodziło raczej o narzędzia tortur. Antyfona wysławiałaby Cecylię, która „pośród incandescentibus [płonących] narzędzi tortur, śpiewała Bogu w swoim sercu". Nie dotyczyłoby to momentu ślubu, ale chwili męczeństwa. Tak czy owak, Cecylia - przynajmniej ze względu na śpiew duszy rozmiłowanej w Bogu - została patronką chórzystów, lutników, muzyków, organistów, zespołów wokalno-muzycznych.

Abp Stanisław Gądecki, red.BK

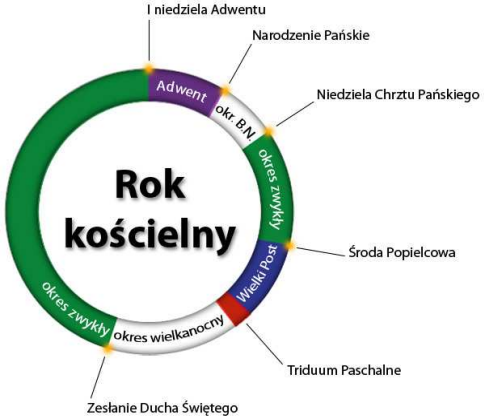

Rok liturgiczny /kościelny/ to wspomnienie zbawczego misterium Jezusa Chrystusa w ciągu jednego roku kalendarzowego, rozpoczyna się w pierwszą niedzielę Adwentu, która przypada między 27 listopada a 3 grudnia. W trakcie jednego roku przekazywana jest cała historia zbawienia, opisana na kartach Biblii. Kolejno odsłaniane jest całe Misterium Chrystusa: oczekiwanie, zwiastowanie, nadejście, działalność, śmierć, zmartwychwstanie.

Rok kościelny nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym. Chociaż bowiem liczy prawie tyle samo dni i tygodni (52), to jednak rozpoczyna się pierwszą niedzielą Adwentu (koniec listopada lub początek grudnia), a kończy się ostatnią niedzielą uroczystości Chrystusa Króla. Ma on własną strukturę, podziały i święta.

Rok liturgiczny opiera się na zwartej organizacji dni i tygodni. Tworzy on cykl powtarzający się niemal identycznie. Myliłby się jednak, kto by sądził, że rok kościelny, liturgiczny, powstał w jednym dniu, zaplanowany w każdym szczególe przez jakiś sobór czy któregoś z papieży. Powstał on drogą powolnego "rozwoju; procesu, który trwał przez wieki i nie został jeszcze zakończony". Podobnie jak większość chrześcijańskich instytucji, ma on swoją długą i bogatą historię.

Z całą pewnością od wieku II datuje się zwyczaj obchodzenia w Kościele pamiątki Zmartwychwstania Pańskiego jako osobnego święta, przypadającego w rocznicę tego wydarzenia. Z biegiem lat uroczystość ta staje się centralną w roku liturgicznym Kościoła. Bardzo wcześnie, bo już w wieku III i IV powstaje triduum przygotowawcze do obchodu Wielkanocy, rozszerzone niebawem (wiek IV-V) o cały okres Wielkiego Postu. Rozszerzony także znacznie zostaje czas wielkanocny o dni następujące po uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego aż po Pięćdziesiątnicę, czyli do uroczystości Zesłania Ducha Świętego, którą zaczęto wprowadzać już w wieku IV.

W tym samym wieku IV wprowadzona zostaje z wolna do roku kościelnego uroczystość Narodzenia Pana Jezusa, do której także niebawem dojdzie okres przygotowania, rozbudowany zwłaszcza pięknie na Zachodzie w cztery niedziele Adwentu. Tak więc powstały dwa okresy roku kościelnego: wielkanocny i Bożego Narodzenia, organicznie ze sobą związane, bo dotyczące tej samej osoby Jezusa Chrystusa i tej samej tajemnicy - zbawienia rodzaju ludzkiego. Kiedy pierwsza jest tej tajemnicy zapowiedzią i zapoczątkowaniem, to druga jest jej dopełnieniem i ukoronowaniem. Od wieku VII wprowadzono oktawę świąt Bożego Narodzenia.

Kiedy już od wieku I zaczęła się lać nader obficie krew męczeńska, spontanicznie wyłaniać się zaczął w roku Bożym cykl drugi, równoległy: świętych męczenników - Apostołów, biskupów, kapłanów, diakonów i wiernych. Groby tych męczenników zaczęto wyróżniać pieczołowitą troską, tak, aż stały się one z czasem sanktuariami, do których zaczęli wierni pielgrzymować. Co roku zbierano się na tym miejscu spoczynku ich śmiertelnych szczątków dla obchodu wspomnień zmarłych; na grobach ich odprawiano Mszę świętą; od wieku IV zaczęto stawiać im świątynie. Dzień ich bohaterskiej śmierci obchodzono jako dzień ich narodzin dla nieba, pamiątkę odniesionego przez nich zwycięstwa.

Od wieku IV rozpoczyna się również kult świętych wyznawców, a więc tych, którzy całym życiem swoim świadczyli godnie o Jezusie Chrystusie. W tym też czasie wyjątkowo bujnie zaczyna się rozwijać kult Najświętszej Maryi Panny, Matki Zbawiciela świata. Do głosu dochodzi także angeologia, czyli nauka o aniołach i ich kult.

http://www.mbkp.info/lit/liturgia/rok.html